

Lxxv. Id quod est momentaneum in presen-
ti & leue tribulationis supermodum in sublimi-
tate eternum glorie pondus operatur in nobis
D Sequitur videtur de tercia pfectio-
ne que est deuotionis. De qua sciendum quod tres
particulares deuotiones ad eius confluunt
perfectiones: constat enim ex caritatis in flama-
tione corporalium & sensibilium extinctione
vocalium orationis defectione. hec per ordinem
prosequentes. Primo dicimus quod ad pfectio-
nem deuotiois necessario requiritur magne
caritatis inflamatio. quod contingit cumro
caliter orantes vel mentaliter meditantes
ex spiritu sancti gratia tamen perficiuntur & in bo-
na domini tamen precepsimur. quousque deuotio dominis
stolidicibus terrorata & quod amplius est inebria-
ta nesciat quid loquatur quod pulcre figu-
ratum legimus. i. Re. v. de Anna legim?
quod orans tamen labia eius mouebantur. estimia
barc eam hinc temulentam dices ad eam. Quo
usque ebria es. digere paulisperuinum quod madet
de qua deuotione di-berni. Flagratis amoris
seum dominus. cum se intra se cohibere non
pervaleat. non accendit quo ordine qua lege
verborum ebulliatur. c. Sed ad perfectiois
deuotionis faciens est illud. cum iam dicta
deuotione intime vicerius perficit quousque omnia
corporalia sensibilia & omnium imaginabilium
fantasmata ab oculis cordis penitus evane-
scant. nil omnino sentiens nisi deum. de hac
deuotione dicit augustinus. Ad hoc deum conari omnis
qui tendit ad perfectionem. ut non solum
apie minuantur sed etiam sensibilia extin-
guantur. & subiungit. Quid est enim perfectio
boni nisi consupit malum? de hac deuotioe di-
berni. Reg Cupiditano non tenere humane
virtutis est. corporis vero similitudinibus specula-
do non inuolui angelice puritatis est hic di-
lutionis in collationibus part. Hoc est per-
fecta oratio in qua si monachus hoc ipsum
quod orat intelligit. Tercium faciens ad de-
uotionis perfectionem consistit in orationis
sive locutiois omnibus modis defecione ut in dominis &
in bonis domini tam profunde homo dei sit ab
sorptus quod penitentia nil loquatur. & hoc est quod in
tendit dominus Iohannes. quendam exhortans quod vi-
tam activam in quinq[ue] talentis bene dispen-
savit cum dixit. Euge serue bone. i. v. scilicet in-

tra in gaudiu[m] de tu. Ac si diceret. quod bene dispe-
lasti exteriora. nunc ordo postulat ut ad inter-
iora te conferas gaudia domini contempla-
to. De hac obmusecente deuotione dicit
Gregorius tunc facundius deo loquimur
cum in eius laude obstupefendo obmutemus
scimus. Ad quam deuotionem.

LXXV.

De sancto bartholomeo.

HActa est conten-

tio inter discipulos. c. Lu. xxij.
dicit gregorius. In nobis metiplus non
nunquam debemus transformare quod legimus
ut cum post auditum se animus excitatur ad
operandum quod audierit vita concurreat Ecce
in verbis euangelij audiimus discipulos de maiestate non mediocriter contendisse.
ex quibus unus erat gloriosus iste princi-
eps Bartholomeus apostolus qui virtuosa
contentione de mundo carne dyabolo glori-
osissime triumphauit. & ideo ad singularem
eius gloriam euangelium de contentione le-
gitur in eius festo Ex quibus verbis & factis nos
instruimur ut nos quoniam magni fieri possu-
mus efficaciter contendamus nam secun-
dum diversitatem status debet etiam in no-
bis diversitas affectionum transforrnari. Peccatores
enim ad hoc nati & laborare debent.
ut infernum effugiant. boni ut ad regnum
perueniant. sed valde boni ut de magnis sa-
ctis in celo fiant. Unde autem discipulorum
contentio ortum habuerit vel de qua maiori-
tate. utrum seculari vel spirituali conten-
tent. Utrum ambitionis dignitatis. vel amoris
humilitatis qua se inuicem honore preueni-
re voluerint deus. Heda non esse cognitum. nec
est necessarium scire. quia non est de necessitate
salutis. Sed ex hac euangelica lectione p-
moniti contendamus & nos quibus exerci-
tis magni in celo fieri valeamus hoc enim
discipuli domini (de carnali vita permisso-
ne spiritu sancti in spiritualem translati)
toto conamine intendebant ut videlicet hic
per vite meritum & illic in gloria magni fi-
erent apud deum. Si enim ut ait iob. in-
partiuus & magnus ibi sint. quis non nisi
mentis inops ibi magnus fieri non appetat

Berino

vbi se sperat imperium permanetur. Licit enim in vinea domini sabact omnes labratores vnum in premio accipiant denarum. sunt tamen ibi ut ait iob parvus et magnus. quia ut ait gregorius. Licit una cunctis sic beatitudo leticie non tamen una est sublimitas vite. quibus ergo meritis magni possimus fieri apud teum. Et cum multe sint mansiones in domo dei ut ait veritas ad sublimiores mansiones suffraganibus meritis veniamus.

Sciendum quod sunt quinq[ue] per que magni fieri possumus apud deum. scilicet timore amore contentis laboreb[us] utilitatis decoris et opantem doctorem. Per ista quinq[ue] magni efficiuntur apud deum. si tamen in eisdem nos exercitabimus ut dicitur. Primo dico magni erimus ex deo timore. quod si veraciter habuerimus magna bona nobis inde pueniunt. quod bona magnos nos faciunt coram deo. unde iudicet. dicitur. Qui timent te magni erunt apud te per oiam id est per omne ipsius bic in merito et in premio et in futuro. Qui non timeret deum oiam timeret eum. Ecc. nil melius quam timor dei. est non custos per seruas hominem ab omni malo hinc iob. habebis multa bona si timueris deum. Facit non timor domini maximos fructus in hoc qui acquisiti merito faciunt magnum. Facit non inter ceteros tres fructus quod nos veraciter magnos faciunt. Timor enim domini interficit criminalia. despicit spaliam. abiicit carnalia. qui non veraciter timeret deum expellit peccata per propria. despicit spaliam per displicientiam. non admittit carnalia per resistentiam de primo dicitur. Timor domini expellit peccatum. dicitur. iob. Timor domini odit malum. dicitur. id est quod timeret dominum custodiunt mandata que iubet carnalia non admittit. De his tribus si intellectus iterum ecce dicitur. Timor domini est scientia religiosis. scientia enim religionis scit ista tria secundum partem spaliam. carnalia a se facere aliena. hinc berinus. Quid plura prenexa sunt timor et religio. nec alterum potest sine altero remanere et subiungit per timorem non uniuersa deservimus. ecce primum memento renunciacionem. ecce secundum nosmetipos abnegamus. ecce tertium. huc tria ostendit se reliquie iob. xxxi. dicitur. Propter quod tumentes fluctus super me timui deum. quod exponens gregorius dicitur. Fluctus cum tumentes desuper imminet et cum ea quod deferunt

mores nulla tunc nauigantibus cura reperitur spalium. nulla carnis delectatio ad mentem reducitur. et illa tunc ex nauis pergitur per quibus longa nauigia sumpleruntur. chictre res in respectum mentis veniunt amore viuedi. Nam in eo quod dicuntur cuncta ex nauis pergitur tangit expulsionem peccatorum. in eo quod dicitur nulla reperitur spalium ranguis respectu spalium bonorum. in eo autem quod additur. nulla carnis delectatio. tangit resistencia carnalium viciorum. Secundum quod nos magnos efficit est amor dominus. Cum enim ut omnes assentient caritas sic virtus maxima consequitur est ut qui ea possidet magnus sit necessarius. Tunc autem tria in amore domino per quod bene est eu[m] magni sunt. scilicet perpter dei magnitudinem. perpter pulchritudinem. structum multitudinem. Primo dico quod amor in se deum continet. qui cum adeo magnus sit ut simus per eius magnitudinis non sit finis. ideo qui per amorem magnum deum possidet. necessarius erit magnus. hic est quod deus mandauit se diligi infinitum. quod eius magnitudo termino et fine caret. Qui ergo magnum deum in anima sua per inhabitantem amorem possidet. ex magno suo hospite veraciter ipse magnus. Secundum magni erimus per virtutum pulchritudinem. dicitur. non augustinus. quod caritas mater est et cunctos omnium virtutum. quod sicut deus est summus bonum oiam in se bona continens. sic caritas est virtus omnis in se veraciter continens virtutes. aneque sunt enim virtutes quod nec una sine altera potest esse virtus. sed una quod ex altera sumit virtus. Unde gregorius. Una quod virtus tanto minor est. quanto defluit cetera. quod disiuncte perfecte nequaquam esse poterunt. qui ergo in amore dei quem possidet omnem virtutem sit bene. per merito reputabitur esse magnus. Tertio magni erimus per inhabitantem amorem. per fructum multitudinem. Nam per deum quod in amore possidemus participam. merita christi omnium sanctorum et merita ecclesie universalis et omnia que sunt tam bona quam mala nostra et aliena cooperantur nobis in bonum ut ex omnibus his tribus fructum veraciter partcipemus et quia magnus deus in caritate nostra opera nobiscum operatur. Ideo necessaria est nostra opera eae magna et per consequens magnos fieri nosmetipos. Hinc gregorius. Caritas ociosa esse non poterit. opera

enī magna si est. si vero operari renuit amoz
non est. **S**ic p̄z quomodo per dei magnitu-
dine virtutū pulcritudinem multorum m̄l-
titudinē magni erimus apud deum. **T**ercio magni erimus per humilitatis nito-
rem. q̄nto enī in oculis nostris erimus hu-
miliores tanto coram deo sumus maiores.
binc. i. Re. xv. d̄r ad Saul. Nōne cū essem p̄-
vulus in oculis tuis. caput in tribubo israel
factus es. q̄r vt veritas ait. **O**bat. omnis qui
se bñmiliar exaltabit. **I**te. Qui voluerit eē
maior fieri sicut iunior. s. p̄ humilitatē et q̄ p̄
cessor sicut ministrator. **I**te in eodē. **x.** Qui
cūq̄ voluerit inter vos maior fieri. sit vt mi-
ster. Item luce. **x.** Qui minor est inter vos
omnis hic maior est. **Q**uid autem sit in hu-
militate ppter quod habentes eā tam magni
estimēt. dico q̄ humilitas meref gratiaz q̄
mro mō magnificat hñtes eā. ppter qd̄ d̄r
Esa. Ad quē respiciā nisi ad hñile et quietū
et tremētē sermones meos iac. iiij. **D**e supbis
resistit. hñilib⁹ aut̄ dat gratiā. **E**t q̄r hñilis
facit hñies teo gratiū. q̄ aut̄ ē gratus magn⁹
est in oculis eius cui est gratus. iō hortam
Ec. vii. humilia valde sp̄m tuum. q̄r vt ait
bern. insipiens ē et insanus quicūq̄ in alijs
vite mentis. quicūq̄ in alta religione sive i
sapia. nisi in sola hñilitate p̄fidit q̄ cū ita ne-
cessaria sit. iō q̄no ad ip̄az pueniat est vidē
dū. **S**ciēdū ḡ q̄ ad ip̄az trib⁹ gradib⁹ si-
ue exercit⁹ ascedemus. sit. n. quis hñilis in
suip̄ius ad meliore cōpatiōe. humilioz in
suorum defectū consideratōe. hñilim⁹ i dei
cōplēplatōe. **P**rimo dico erimus humiles cū
nos sp̄ ad meliores cōpam⁹. q̄ p̄vita cum cō-
spicimus q̄ longe est a nobis hñiliamur ex
hoc in oculis nostris. hñe numeri. **xiiij.** dicit
Vidimus giganter q̄p̄ cōpatōe q̄si locuste
videbamur. **B**ern. **E**lige tibi meo consilio
hoiem cui⁹ vite exēplar sic corde tuo infedit
vt q̄tiens ei⁹ recordatus fueris. ad reverētā
cogitati assurgas et teip̄m ordines et pponas
ac si p̄n̄ sit greg. **I**n cūctis q̄ agitis fratres
mei radicē boni opis hñilitatē tenete. nec q̄
bus iam sup̄iores. sed quibus inferiores estis
aspicite. vt dum melioris exempla vobis p-
ponitis ad maiora sp̄ ascēdere valeatis. **S**e
cūdo erimus hñiliores ad malor̄ p̄prior̄ cō-

sideratōem. cū enī mala nostra defect⁹ sunt
infinita vt q̄uis nos veram⁹ mala innume-
rabilia videam⁹. merito clama bimus in ce-
lū dicentes. **C**ircūdederūt me mala q̄p̄ non
est numerus. **H**āc cautelā hñit paulus qui
cū innumerā bona hñissz auertit se ab eis et
intuitus est mala sua vt se in hñilitate cōser-
uaret di. **E**go sum mīm⁹ ap̄loz. q̄ nō sūz di-
gnus vocari ap̄. qm̄ p̄secutus sū eccliam dei
et itez. q̄ blasphem⁹ fui. r̄c. hñc greg. **C**um
bona fratres agitis. sp̄ ad memoria mala re-
uocate ut dū caute culpa respicif nūq̄ incau-
te de bono ope supbia m⁹. magnus esse vñq̄
quisq̄ studeat. sed tñ magnū aliq̄ mō se esse
nesciat ne dñ magnitudinē sibi arrogant tri-
buat hanc inaniter amittat. **T**ercio erimus
humiliū cum iterum in altiore statū san-
ctitatis promoti bona dñi cōtemplamur. in
cuius compatione omne bonuz creature fa-
uille et cineri compatur. ex quo fit vt quāto
sanctiores dei magnalia contemplantur. ta-
to erunt humiliores. quod pulcre nobis per
ezech. describitur vbi dicitur. **C**um audiret
animalia vocem te firmamēto dimittebāt
alas suas. **Q**uod exponens greg. di. **S**ācti
viri quo altius apud deum proficiunt. eo sub-
tilius se indignos deprehendunt. quia dum
proximi luci fiunt. quecunq̄ eos latebar in
se inueniunt. et tanto sibi foras deformes ap-
parent. quanto minus pulcrū est quod int̄
vident. quia dum tactu veri lñis illustrant̄
ostenduntur sibi dum agnoscunt quid est iu-
sticia inde studiuntur vt videat quid sit cul-
pa. idem. **S**anctorum mentes cum creato-
ris sui potentiam intenta contemplatōe cō-
siderant. sumuntur alas. quia viles sunt eoz
animō virtutes quas habent et tanto fiunt
apud se humiles. quanto eis illud altum est
quod superius vident. **U** **Q**uarto ma-
gni erimus per contentionis labore. **E**st aut̄
laboriosa contentio nūl aliud q̄z aūida deuo-
rio. qua cogente cōtendimus ab his que fe-
cimus in ea que non dum fecimus toto cor-
dis desiderio peruenire tam avide non duz
habitis inbyantes vt ea que fecimus pre ni-
mo desiderio faciendorum. ac si non sint fa-
cta penit⁹ n̄ curam⁹. **D**e hac deuotōe d̄r iud-
v. **V**aginanter repta est p̄tentio q̄r val-

Bermon

temagnanimes sunt. q̄ p̄ennimio desiderio
bñorum iam habita nihil curant. quam
deuotionem opeat nobis berñ. di. Utinam
fratres sic essem⁹ cupidi gratie sp̄ualis quē
ad modū seclares pecunie ipsalis. **H**ec aut̄
deuotio r̄ib⁹ exercit⁹ obtinet. vt vīc⁹ h̄ea/
mus in affectu aviditatē. in ope difficultatē
cū augmēto p̄seuerādi cōtinuitatē. te q̄ lɔr/
tat⁹ nos leo papa di. **A**r n̄o v̄m t̄a p̄sc̄us
t̄a sanc⁹ ē. vt p̄fectior sanctiorq; eē nō possit
omnes fil⁹ sine dñia graduū sine discrecio me/
ritoz ab his in q̄ puenim⁹ in ea q̄ nō dū ap/
plendim⁹ pia aviditate currām⁹. te. ij. vi/
greg. **S**i locus delectat celsitudis. prius ex/
erceat via laboris. i si delectat mente magni/
tudo p̄mioz. nō deterreat certamen laboris
qz ad magna p̄mia quis puenirnō p̄t nisi
p magnos labores. te. ij. di. bñ. **N**ō sine cā
(cū s̄int nobis cū p̄ib⁹ eadē cōuersiōis prin/
cipia) dispar valde p̄fect⁹ inuenit. adeo vt
cū ip̄os te die in diem p̄ficiſſe i cursu con/
ſumasse legam⁹ apud nos magn⁹ estimet.
si quis vel ip̄a cōuersiōis primordia cōfua/
ret qđ nō fecerūt p̄s̄ reteres. **N**ā de ysaac
di. Ibar. p̄ficiēs i succrescens donec magn⁹
vellementer efficiūs ē qđ si silt fecerimus eri/
mus magni valde qz non solū grati accepti/
sumus deo ab his i ex his q̄ iā babem⁹. sed
q̄ h̄e cupimus. si tñ q̄z̄ possumus ad h̄c
conamur vñ aug. **N**ō quid sis sed quid eē
desideras attendit te. si tñ q̄z̄ potes sara/
gis vt quod esse non dū cepisti eē merearis
Quinto magni sunt doctores verbi dei p̄f/
i factores q̄ verbo i exēplo edificat audito/
tes de q̄b⁹ di. v̄itas mat. v. **Q**ui docuerit i
fecerit hic magnus ē in regno celoz. i quia
hoc mēbrū paucos. i. solos doctores respicit
i illud relinquisimus indiscussū. **LXXVI**
De eodem sermo secundus.

Dos estis qui per
mālissis mecum in tēptatōib⁹ me/
is vñ lūp⁹ di. greg. **Q**uod vald
in dolore importabile onerūt ex puidā cōsi/
deratōe remuneratōis levigat. graue nāq;
quod sustineſt estimat⁹ sed leue hoc p̄femij
cōsideratōz pensat. ds itaq; sciens ap̄los i
ap̄lis omnes electos multa passuros. ipsos

ob̄ſciens eis remuneratōis p̄miū cōsolat⁹
di. vñ bñ p̄positū. **V**os estis t̄c. **I**n q̄
bñ verbis tria inquiram⁹ i inquirēdo p̄po/
namus. s. līcāle intelligentiā. tēptatōis pma/
nentiā. remuneratōis sufficienčā. **P**rimuz
ibi. **V**os estis c̄. scđm ibi in tēptatōib⁹ meis
terciū ibi. i ego dispono vobis. t̄c. **P**rimo
ḡ inquiramus qđ s̄ic dicere. **V**os estis q̄ p̄/
mālissis mecum. **S**i em̄ cōſiderem⁹ ip̄s in quo
ds hec verba dixerit adhuc modicum dis/
puli p̄ssi erāt. sed sub alis p̄ij mḡt ab om̄i
p̄ſlūtū i t̄batōis grauam̄ tenebanſ. i m̄
vt ex ph̄iseis calūniātōb⁹ q̄ nō ſic ſit iob. di/
ſcipuli ieūnarent. benign⁹ mḡt eis tacēnbo
excufauit eos di. mat. ii. **N**ō p̄n̄ filij ſponsi/
lugeſt q̄d iu cū eis ē ſponsus vel etiā int̄m̄
nib⁹ penit⁹ patiebanſ vt cū diceret eis luce.
xii. **N**ū mili v̄os ſine p̄ta i ſine ſacculo.
nūqd aliqd defuit vobis. t̄ndetēt nō. **S**ed
efto q̄ aliqd paſſi ſint. tūc debuit diceret v̄os
pmālissis in tēptatōib⁹ v̄is nō meis. **A**d
qđ ſciendū q̄ ſiue dicat hoc te. te ſuſ ſtabu/
lationib⁹ ſiue diſcipuloz passionib⁹. mifeti/
corditer dr. **V**os estis q̄ pmālissis t̄c. **N**ā ab/
eo ip̄e q̄ collegit eos in diſcipulos multa ob/
ppria. multa vitupa. cōtēptus. t̄būlātiōnēs
p̄culis dñs int̄m̄t multi ex iudeis q̄
ſilt in diſcipulos elegerat ab iſſent ſt̄rōſ ſi/
cū te manducatiōe corporis. i ſanguis
di iob. vi. diſcretūt multi durus ē bic ſermon
quiſ poterit eum audire. i ſequit̄t non longe
poſt. ex hoc multi diſcipuloz eius abierūt te/
tro. iā cū illo nō ambulabāt. dixit ergo ad
ij. **N**ūquid v̄oſ vultis abire. ſſidit p̄t⁹
p̄omib⁹. **A**d quē ibimus verba vite eterne
habes. i nos credimus i cognouimus. quia
tu es christus filius dei vii. ideo nūc recte
dicatur. **V**os estis qui pmālissis mecum
t̄c. **N**ā ſi ob̄ſciat̄. q̄ non permāſerūt. quia
dicatur mat. xvi. q̄ relicto eo omnes fugi/
erunt. **A**d quod dicendū q̄ quia redierunt
nō reputatur eis p̄ recessu. hic in li. **R**e. dici/
tur. **O**mnes reges iſrael preter dauid. Eze/
chiam i Josiā peccauerūt non q̄ illi nō pec/
cassent. ſed q̄ nō in peccato pmāliffent. bic
dicitur ezechiel. ij. **S**i impius egerit peni/
tentiam omnium iniquitarum eius non re/
cordabor amplius. Berñ. **N**ā d̄ ipſe mibi nō